

How to study Chumash- One book at a time - Shmot class #13

From Complaints to Covenants -Part two

- All on the way to Mount Sinai... A thirst for 'water'

Source sheet for TIM shiur by Menachem Leibtag/

In this week's shiur we continue our discussion of the events that transpire from the time of the Exodus till Am Yisrael arrives at Har Sinai - and how they prepare the nation for their entry into a covenant at Mt. Sinai

Review of the key events:

The Exodus - being expelled from Egypt/ (with great wealth)

Splitting of the Sea - a 'near death' experience

Mara - bitter water (becoming sweet)

'Palm Springs' - enjoying the 'good life'

The 'manna' experience - a famine experience

No water in Refidim - then hitting the rock for water

War with Amalek - another 'near death' experience

Devarim 8:1-6 / Note how Moshe explains the purpose of desert exp

ב וְזָכַרְתָּ אֶת-כָּל-הַדֶּרֶךְ, אֲשֶׁר

הוֹלִיכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים

שָׁנָה--בְּמִדְבָּר: לְמַעַן עֲנִתְךָ

לְנִסְתָּךְ, לָדַעַת אֶת-אֲשֶׁר בְּלִבְּךָ

הֵתְשָׁמַר מִצֻּוֹתַי--אִם-לֹא.

2 And thou shalt remember all the way which the LORD thy God hath led thee these forty years in the wilderness, that He might afflict thee, to prove thee, to know what was in thy heart, whether thou wouldest keep His commandments, or no.

ה וְיָדַעְתָּ, עִם-לִבְּךָ: כִּי, כַּאֲשֶׁר יִיסַר

אִישׁ אֶת-בְּנוֹ, יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, מִיִּסְרֶךָ.

5 And thou shalt consider in thy heart, that, as a man chasteneth his son, so the LORD thy God chasteneth thee

the Manna - chapter 16

ד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, הִנְנִי מְמַטֵּיר לָכֶם
לֶחֶם מִן-הַשָּׁמַיִם; וַיֵּצֵא הָעָם וַלְקֻטּוֹ דֶּבֶר-יוֹם

בְּיוֹמוֹ, לְמַעַן אֲנִסְנוּ הָיִלְךָ

בְּתוֹרַתִּי אִם-לֹא.

4 Then said the LORD unto Moses: 'Behold, I will cause to rain bread from heaven for you; and the people shall go out and gather a day's portion every day, that I may prove them, whether they will walk in My law, or not.

ה וְהָיָה בַּיּוֹם הַשֵּׁשִׁי, וְהָכִינוּ אֶת
אֲשֶׁר-יָבִיאוּ; וְהָיָה מִשְׁנָה, עַל אֲשֶׁר-
יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם.

5 And it shall come to pass on the sixth day that they shall prepare that which they bring in, and it shall be twice as much as they gather daily.'

How & why to celebrate Shavuot, according to Devarim 16:9-12

ט שְׁבַעַת שְׁבַעַת, תִּסְפָּר-לָךְ: מֵהַחֵל חֲרָמֶשׁ, בְּקָמָה, תִּחַל לִסְפֹּר, שְׁבַעַת שְׁבַעַת. י. וְעָשִׂיתָ חַג שְׁבַעַת, לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ... יֵאָמֵר וְשִׂמְחָתָ לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ, אֶתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ, וְהַלּוֹי אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ, וְהַגֵּר וְהַיְתוֹם וְהָאֲלֻמָּנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ--בְּמָקוֹם, אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֶיךָ, לְשָׁכֵן שְׁמוֹ, שָׁם יִבּוּ וְזָכְרָתָ, כִּי-עָבַד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם...

H. The mitzvah of Hakhel in Devarim 31:10
/ to relive Matan Torah

ל"א. י. וַיֵּצֵא מֹשֶׁה, אוֹתָם לֵאמֹר: מִקֵּץ שִׁבְעַת שָׁנִים, בְּמַעַד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה--בְּחַג הַסִּכּוֹת.

. יב הִקְהֵל אֶת-הָעָם, הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף, וְגֵרְךָ, אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ--לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וּלְמַעַן יִלְמְדוּ, וַיֵּרְאוּ אֶת-ה' אֱלֹהֵיכֶם, וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת, אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת... .

The shemitta cycle in Vayikra 25:1-6 -
Preparation for Hakhel:

וַיִּקְרָא פֶּרֶק כֹּה א וַיִּדְבֹּר ה' אֶל-מֹשֶׁה, בְּהַר סִינַי לֵאמֹר....
ג שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךָ... ד וּבִשְׁנַת הַשְּׁבִיעִת, שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ--שַׁבָּת, לַיהוָה: שָׂדֶךָ לֹא תִזְרַע, וְכִרְמְךָ לֹא תִזְמַר..
ו וְהִיְתָה שַׁבַּת הָאָרֶץ לָכֶם, לְאֹכְלָהּ--לָךְ וּלְעַבְדְּךָ וּלְאִמָּתְךָ וְלַשְׁכִּירְךָ וּלְתוֹשֵׁבְךָ...

**I. The lack of water and final complaint before Har Sinai – to get to Har Sinai-
The crisis at Refidim –Shmot chapter 17**

א וַיֵּסְעוּ כָּל-עֵדֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבַּר-סִין, לְמִסְעֵיהֶם--עַל-פִּי יְהוָה; וַיַּחֲנוּ, בְּרִפְדִּים, וַאֲיֵן מַיִם, לְשֹׁתֵת הָעָם.

1 And all the congregation of the children of Israel journeyed from the wilderness of Sin, by their stages, according to the commandment of the LORD, and encamped in Rephidim; and there was no water for the people to drink.

ב וַיָּרֹב הָעָם, עִם-מֹשֶׁה, וַיֹּאמְרוּ, תָּנוּ-לָנוּ מַיִם וְנִשְׁתֶּה; וַיֹּאמֶר לָהֶם, מֹשֶׁה, מֵה-תִּרְיִבוּן עִמָּדִי,

2 Wherefore the people strove with Moses, and said: 'Give us water that we may drink.' And Moses said unto them: 'Why strive ye with me? wherefore do ye try the LORD?'

מֵה-תִּנְסֹון אֶת-יְהוָה.

ג וַיִּצְמָא שָׁם הָעָם לַמַּיִם, וַיִּלְּנוּ הָעָם עַל-מֹשֶׁה; וַיֹּאמֶר, לָמָּה זֶה הָעֲלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם, לָהֶמְכִּית אֹתִי וְאֶת-בְּנֵי וְאֶת-מִקְנִי, בַּצָּמָא.

3 And the people thirsted there for water; and the people murmured against Moses, and said: 'Wherefore hast thou brought us up out of Egypt, to kill us and our children and our cattle with thirst?'

ד וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה לֵאמֹר, מָה אֶעֱשֶׂה לָעָם הַזֶּה; עוֹד מַעַט, וְסָקְלֵנִי.

4 And Moses cried unto the LORD, saying: 'What shall I do unto this people? they are almost ready to stone me.'

ה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, עֲבֹר לִפְנֵי הָעָם, וְקַח אֶת־דָּךְ, מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל; וּמִטָּדָה, אֲשֶׁר הִכִּיתָ בוֹ אֶת-הַיָּאֵר--קַח בְּיָדְךָ, וְהִלַּכְתָּ.

5 And the LORD said unto Moses: 'Pass on before the people, and take with thee of the elders of Israel; and thy rod, wherewith thou smotest the river, take in thy hand, and go.

ו הִנְנִי עֹמֵד לִפְנֶיךָ שָׁם עַל-הַצּוּר, בְּחֹרֵב, וְהִכִּיתָ בַּצּוּר וַיֵּצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם, וּשְׁתֶּה הָעָם; וַיַּעַשׂ כֵּן מֹשֶׁה, לְעֵינֵי זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל.

6 Behold, I will stand before thee there upon the rock in Horeb; and thou shalt smite the rock, and there shall come water out of it, that the people may drink.' And Moses did so in the sight of the elders of Israel.

ז וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם, מַסָּה וּמִרִיבָה; עַל-רִיב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל נִסְתָּם אֶת-יְהוָה לֵאמֹר, הֲיֵשׁ יְהוָה בְּקִרְבָּנוּ, אִם-אֵין.

7 And the name of the place was called Massah, and Meribah, because of the striving of the children of Israel, and because they tried the LORD, saying: 'Is the LORD among us, or not?'

Devarim 6:16 – right after the first parshia of 'kriyat Shema'

טז לֹא תִנְסֹון אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, כַּאֲשֶׁר נִסִּיתֶם, בַּמַּסָּה.

16 Ye shall not try the LORD your God, as ye tried Him in Massah.

יז שְׁמֹר תִּשְׁמְרוּן, אֶת-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, וְעֲדֹתָיו וְחֻקָּיו, אֲשֶׁר צִוָּךְ....

17 Ye shall diligently keep the commandments of the LORD your God, and His testimonies, and His statutes, which He hath commanded thee.

II. Amalek - a final 'near death' experience - before arriving at Sinai

ח וַיָּבֹא, עֲמֹלֵק; וַיִּלָּחֶם עִם-יִשְׂרָאֵל,
בְּרֶפְדִּים.

8 Then came Amalek, and fought with Israel in Rephidim.

ט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ בְּחַר-לָנוּ
אֲנָשִׁים, וְצֵא הִלָּחֶם בְּעֲמֹלֵק; מָחָר, אֲנֹכִי
נֹצֵב עַל-רֹאשׁ הַגִּבְעָה,
וּמִטָּה הָאֱלֹהִים, בְּיָדִי.

9 And Moses said unto Joshua: 'Choose us out men, and go out, fight with Amalek; tomorrow I will stand on the top of the hill with the rod of God in my hand.'

י וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ, כַּאֲשֶׁר אָמַר-לוֹ מֹשֶׁה--לְהִלָּחֶם,
בְּעֲמֹלֵק; וּמֹשֶׁה אֶהְרֹן וְחֹר, עָלוּ רֹאשׁ הַגִּבְעָה.

10 So Joshua did as Moses had said to him, and fought with Amalek; and Moses, Aaron, and Hur went up to the top of the hill.

**יא וַהֲיָה, כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ--וַגֹּבֵר
יִשְׂרָאֵל; וְכַאֲשֶׁר יִנְיחַ יָדוֹ, וַגֹּבֵר עֲמֹלֵק.**

11 And it came to pass, when Moses held up his hand, that Israel prevailed; and when he let down his hand, Amalek prevailed.

יב וַיְדִי מֹשֶׁה כַּבְּדִים, וַיִּקְחוּ-אֶבֶן וַיִּשְׁימוּ
תַּחְתָּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ; וְאַהֲרֹן וְחֹר תָּמְכוּ
בְּיָדָיו, מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד, וַיְהִי יָדָיו
אֲמוּנָה, עַד-בֹּא הַשָּׁמֶשׁ.

12 But Moses' hands were heavy; and they took a stone, and put it under him, and he sat thereon; and Aaron and Hur stayed up his hands, the one on the one side, and the other on the other side; and his hands were steady until the going down of the sun.

יג וַיַּחֲלֹשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת-עֲמֹלֵק וְאֶת-עַמּוֹ,
לְפִי-חֶרֶב. {פ}

13 And Joshua discomfited Amalek and his people with the edge of the sword. {P}

יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, כָּתֹב זֹאת זִכְרוֹן
בְּסֵפֶר, וְשִׂים, בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ: כִּי-מָחָה
אֶמָּחֶה אֶת-זִכְרֵ עֲמֹלֵק, מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם.

14 And the LORD said unto Moses: 'Write this for a memorial in the book, and rehearse it in the ears of Joshua: for I will utterly blot out the remembrance of Amalek from under heaven.'

טו וַיִּבֶן מֹשֶׁה, מִזְבֵּחַ;
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ, יְהוָה נֹסִי.

15 And Moses built an altar, and called the name of it Adonai-nissi.

טז וַיֹּאמֶר, כִּי-יָד עַל-כִּסֵּי יְהוָה, מִלְחָמָה
לִיהוָה, בְּעֲמֹלֵק--מִדֹּר, דֹּר. {פ}

16 And he said: 'The hand upon the throne of the LORD: the LORD will have war with Amalek from generation to generation.'

Note how chapter 19 begins - from Refidim to Sinai

א בַּחֹדֶשׁ, הַשְּׁלִישִׁי, לְצֵאת בְּנֵי-
יִשְׂרָאֵל, מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם--
בַּיּוֹם הַזֶּה, בָּאוּ מִדְבַּר סִינַי.

1 In the third month after the children of Israel were gone forth out of the land of Egypt, the same day came they into the wilderness of Sinai.

ב וַיִּסְעוּ מִרֶפְדִּים, וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר
סִינַי, וַיַּחֲנוּ, בְּמִדְבָּר; וַיַּחֲנוּ-שָׁם
יִשְׂרָאֵל, נֶגֶד הָהָר.

2 And when they were departed from Rephidim, and were come to the wilderness of Sinai, they encamped in the wilderness; and there Israel encamped before the mount.

III. The fear of death at Har Sinai - in light of Devarim chapter 5

Devarim 5:18-28

יח אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְהוָה אֶל-כָּל-
קְהִלָּתְכֶם בְּהָר, מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הָעֲנָן וְהָעֲרָפֶל--
קוֹל גָּדוֹל, וְלֹא יָסָף; וַיִּכְתְּבֵם, עַל-שְׁנֵי לַחֹת
אֲבָנִים, וַיִּתֵּן, אֵלַי.

18 These words the LORD spoke unto all your assembly in the mount out of the midst of the fire, of the cloud, and of the thick darkness, with a great voice, and it went on no more. And He wrote them upon two tables of stone, and gave them unto me.

יט וַיְהִי, כַּשֶּׁמְעַכֶּם אֶת-הַקּוֹל מִתּוֹךְ
הַחֹשֶׁךְ, וְהָהָר, בֹּעֵר בָּאֵשׁ; וַתִּקְרְבוּן אֵלַי,
כָּל-רָאשֵׁי שְׁבִיטֵיכֶם וְזִקְנֵיכֶם.

19 And it came to pass, when ye heard the voice out of the midst of the darkness, while the mountain did burn with fire, that ye came near unto me, even all the heads of your tribes, and your elders;

כ וַתֹּאמְרוּ, הֵן הִרְאָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת-
כְּבוֹדוֹ וְאֶת-גְּדֻלּוֹ, וְאֶת-קְלוֹ שְׁמֵעָנוּ, מִתּוֹךְ
הָאֵשׁ; הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ, כִּי-יִדְבֹּר אֱלֹהִים
אֶת-הָאָדָם וְחַי.

20 and ye said: 'Behold, the LORD our God hath shown us His glory and His greatness, and we have heard His voice out of the midst of the fire; we have seen this day that God doth speak with man, and he liveth.

כא וְעַתָּה, לָמָּה נָמוּת, כִּי תֹאכְלֵנוּ,
הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת; אִם-יִסְפִּים
אֲנַחְנוּ, לִשְׁמֹעַ אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
עוֹד--וּמָתָנוּ.

21 Now therefore why should we die? for this great fire will consume us; if we hear the voice of the LORD our God any more, then we shall die.

כב כִּי מִי כָל-בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים
חַיִּים מִדְּבַר מִתּוֹךְ-הָאֵשׁ, כָּמֵנוּ--וַיְחִי.

22 For who is there of all flesh, that hath heard the voice of the living God speaking out of the midst of the fire, as we have, and lived?

כג קָרַב אֹתָהּ וּשְׁמַע, אֶת כָּל-אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ; וְאֵת תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ, אֶת כָּל-אֲשֶׁר יִדְבֹּר
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ--וּשְׁמַעֲנוּ וַעֲשִׂינוּ.

23 Go thou near, and hear all that the LORD our God may say; and thou shalt speak unto us all that the LORD our God may speak unto thee; and we will hear it and do it.'

כד וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת-קוֹל דְּבָרֵיכֶם, בְּדַבְּרֶכֶם
אֵלַי; וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי, שְׁמַעְתִּי אֶת-קוֹל דְּבָרֵי
הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְרוּ אֵלֶיךָ--
הַיִּטִּיבוּ, כָּל-אֲשֶׁר דִּבְרוּ.

24 And the LORD heard the voice of your words, when ye spoke unto me; and the LORD said unto me: 'I have heard the voice of the words of this people, which they have spoken unto thee; they have well said all that they have spoken.

כה מִי-יִתֵּן וְהָיָה לִבָּבָם זֶה לָהֶם, לִירְאָה אֹתִי
וּלְשׁוֹמֵר אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי--כָּל-הַיָּמִים:
לְמַעַן יִיטֵב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם, לְעֹלָם.

25 Oh that they had such a heart as this alway, to fear Me, and keep all My commandments, that it might be well with them, and with their children for ever!

כו לֵךְ, אָמַר לָהֶם: שׁוּבוּ לָכֶם, לְאֹהֲלֵיכֶם.

26 Go say to them: Return ye to your tents.

כז וְאַתָּה, פֹּה עֹמֵד עִמָּדִי,
וְאִדְבַּרְהָ אֵלֶיךָ אֶת כָּל-הַמִּצְוָה וְהַחֻקִּים
וְהַמִּשְׁפָּטִים, אֲשֶׁר תִּלְמַדֵּם; וַעֲשׂוּ בְּאֶרֶץ, אֲשֶׁר
אֲנִכִּי נָתַן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ.

27 But as for thee, stand thou here by Me, and I will speak unto thee all the commandment, and the statutes, and the ordinances, which thou shalt teach them, that they may do them in the land which I give them to possess it.'

IV. Shmot Chapter 19 - From Covenant to Commandment

Arrival at Har Sinai:

1 In the third month after the children of Israel left the land of Egypt, the same day came they into the wilderness of Sinai. 2 And when they were departed from Rephidim, and were come to the wilderness of Sinai, they encamped in the wilderness; and there Israel encamped before the mount.

The Proposition:

3 And Moses went up unto God, and Hashem called unto him out of the mountain, saying: 'Thus shall you say to the house of Jacob, and tell the children of Israel: 4 You have seen what I did unto the Egyptians, and how I bore you on eagles'

wings, and brought you unto Myself. 5 Now therefore, if you will hearken unto My voice, and keep My covenant,

[then] you shall be Mine own treasure from among all peoples;

for [because/ eventhough]

all the earth is Mine;

6 and you shall be for Me a:

kingdom of priests, and a holy

nation. These are the words which you shall speak unto the children of Israel.'

Bnei Yisrael accept -

7 And Moses came and called for the elders of the people, and set before them all these words which Hashem commanded him. 8 And all the people answered together, and said: 'All that Hashem has spoken we will do.' And Moses reported the words of the people unto Hashem.

God's Plan(s) for how to transmit the laws

9 And Hashem said unto Moses: 'Lo, I come unto thee in a thick cloud, that the people may hear when I speak with thee, and may also believe thee for ever.' And Moses told the words of the people unto Hashem. [PLAN 'A' - via Moshe]

10 And Hashem said unto Moses: 'Go unto the people, and sanctify them to-day and to-morrow, and let them wash their garments, 11 and be ready against the third day; for the third day Hashem will come down in the sight of all the people upon mount Sinai. [PLAN 'B' - direct]

Arrival at Har Sinai:

א בַּחֹדֶשׁ, הַשְּׁלִישִׁי, לְצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם--בַּיּוֹם הַזֶּה, בָּאוּ מִדְבַּר סִינַי. ב וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים, וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינַי, וַיַּחֲנוּ, בַּמִּדְבָּר; וַיַּחֲנוּ-שָׁם יִשְׂרָאֵל, נֹגֵד הָהָר.

The Proposition:

ג וּמֹשֶׁה עָלָה, אֶל-הָאֱלֹהִים; וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה, מִן-הָהָר לֵאמֹר:

דָּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב, וְתִגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל. ד אַתֶּם רְאִיתֶם, אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם; וְאֲשָׁא אֶתְכֶם עַל-כִּנְפֵי נְשָׁרִים, וְאָבֹא אֶתְכֶם אֵלַי. ה וְעַתָּה,

אם-שְׁמוּעַ תִּשְׁמָעוּ בְּקוֹלִי, וּשְׁמַרְתֶּם, אֶת-בְּרִיתִי--וְהִיִּיתֶם לִי סֻגְלָה מִכָּל-הָעַמִּים, כִּי-לִי כָל-הָאָרֶץ. ו וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי מַמְלַכֶּת כֹּהֲנִים, וְגוֹי קָדוֹשׁ:

אֵלֶּה, הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר תִּדְבֹּר, אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

Bnei Yisrael accept -

ז וַיָּבֹא מֹשֶׁה, וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם; וַיָּשֶׁם לִפְנֵיהֶם, אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר צִוָּהוּ, יְהוָה. ח וַיַּעֲנוּ כָל-הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ, כָּל אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה; וַיָּשֶׁב מֹשֶׁה אֶת-דְּבָרֵי הָעָם, אֶל-יְהוָה.

God's Plan(s) for how to transmit the laws

ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, הִנֵּה אֲנֹכִי בָא אֵלֶיךָ בְּעַב הָעָנָן, בְּעַבּוֹר יִשְׁמַע הָעָם בְּדִבְרֵי עֲמֹד, וְגַם-בְּדַי אֲמִינוּ לְעוֹלָם; ???

י וַיִּגַּד מֹשֶׁה אֶת-דְּבָרֵי הָעָם, אֶל-יְהוָה.

[PLAN 'A' - via Moshe]

י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵךְ אֶל-הָעָם, וְקַדְּשֵׁתָם הַיּוֹם וּמָחָר; וְכַבְּסוּ, שְׂמֹלֹתָם. יא וְהָיוּ נֹכְחִים, לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי: כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, יֵרָד יְהוָה לְעֵינֵי כָל-הָעָם--עַל-הָר סִינַי. [PLAN 'B']

PREPARATION:

12 And you shall set bounds unto the people round about, saying: Take heed to yourselves, that you go not up into the mount, or touch the border of it; whosoever touches the mount shall be surely put to death; 13 no hand shall touch him, but he shall surely be stoned, or shot through; whether it be beast or man, it shall not live; when the ram's horn soundeth long, they shall come up to the mount.' 14 And Moses went down from the mount unto the people, and sanctified the people; and they washed their garments. 15 And he said unto the people: 'Be ready against the third day; come not near a woman.'

REVELATION

16 And it came to pass on the third day, when it was morning, that there were thunders and lightnings and a thick cloud upon the mount, and the voice of a horn exceeding loud; and **all the people that were in the camp trembled.** 17 And Moses brought forth the people out of the camp to meet God; and they stood at the nether part of the mount. 18 Now mount Sinai was altogether on smoke, because the LORD descended upon it in fire; and the smoke thereof ascended as the smoke of a furnace, and the whole mount quaked greatly.

19 And when the voice of the horn waxed louder and louder, **Moses spoke, and God answered him** with a voice.

LIMITATION

20 And the LORD came down upon mount Sinai, to the top of the mount; and the LORD called Moses to the top of the mount; and Moses went up. 21 And the LORD said unto Moses: 'Go down, charge the people, **lest they break through unto the LORD to gaze, and many of them perish.** 22 And let the priests also, that come near to the LORD, sanctify themselves, lest the LORD break forth upon them.' 23 And Moses said unto the LORD: 'The people cannot come up to mount Sinai; for thou didst charge us, saying: Set bounds about the mount, and sanctify it.' 24 And the LORD said unto him: 'Go, get thee down, and thou shalt come up, thou, and Aaron with thee; **but let not the priests and the people break through to come up unto the LORD, lest He break forth upon them.**' 25 So Moses went down unto the people, and told them.

PREPARATION:

יב והגבילת את-העם סביב לאמר, השמרו לכם לות בהר ונגע בקצהו: כל-הנגע בהר, מות יומת. יג לא-תגע בו יד, כי-סקול יסקל או-ירה יירה--אם-בהמה אם-איש, לא יחיה; במשך, היבל, המה, יעלו בהר יד וירד משה מן-ההר, אל-העם; ויקדש, את-העם, ויכבסו, שמלתם. טו ויאמר, אל-העם, היו נכנים, לשלשת ימים: אל-תגשו, אל-אשה.

REVELATION

טז ויהי ביום השלישי בהית הבקר, ויהי קלת וברקים וענן כבד על-ההר, וקל שפר, חזק מאד; ויחרד כל-העם, אשר במחנה. יז ויצא משה את-העם לקראת האלהים, מן-המחנה; ויתיצבו, בתחתית ההר. יח והר סיני, עשן כלו, מפני אשר ירד עליו יהוה, באש; ויעל עשנו כעשן הכבשן, ויחרד כל-ההר מאד.

יט ויהי קול השפר, הולך וחזק מאד; משה ידבר, והאלהים יענו בקול.

LIMITATION

כ וירד יהוה על-הר סיני, אל-ראש ההר; ויקרא יהוה למשה אל-ראש ההר, ויעל משה.

כא ויאמר יהוה אל-משה, רד העד בעם: פן-יהרסו אל-יהוה לראות, ונפל ממנו רב.

כב וגם הכהנים הנגשים אל-יהוה, יתקדשו:

פן-יפרץ בהם, יהוה.

כג ויאמר משה, אל-יהוה, לא-יוכל העם, לעלת אל-הר סיני: כי-אתה העדתה בנו, לאמר, הגביל את-ההר, וקדשתו. כד ויאמר אליו יהוה לך-רד, ועלית אתה ואהרן עמך; והכהנים והעם, אל-יהרסו לעלת אל-יהוה--פן-יפרץ-בם.

כה וירד משה, אל-העם; ויאמר, אלהם.

שמות פרק כ The Ten

'STATEMENTS'

א וַיִּדְבֹר אֱלֹהִים, אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
לְאמֹר. {ס}

ב אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: לֹא-יְהִי לְךָ אֱלֹהִים
אֲחֵרִים, עַל-פָּנַי. ג לא-תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל, וְכָל-
תְּמוּנָה, אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ
מִתַּחַת--וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם, מִתַּחַת לָאָרֶץ. ד לא-
תִּשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם, וְלֹא תַעֲבֹדֵם: כִּי אֲנֹכִי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ, אֵל קַנָּא--פֶּקֶד עֵוֹן אֲבֹת עַל-בָּנִים עַל-
שְׁלֹשִׁים וְעַל-רִבְעִים, לְשֹׂנְאֵי. ה וַעֲשֵׂה חֹסֶד,
לְאֻלָּפִים--לְאַהֲבֵי, וּלְשֹׂמְרֵי מִצְוֹתַי. {ס}

Note switch to third person from first person:

ו לא תִשָּׂא אֶת-שֵׁם-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְשׁוֹא: כִּי
לא יִנָּקֶה יְהוָה, אֶת אֲשֶׁר-יִשָּׂא אֶת-שְׁמוֹ
לְשׁוֹא. {פ}

ז זָכוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת, לְקַדְּשׁוֹ. ח שֵׁשֶׁת יָמִים
תַּעֲבֹד, וַעֲשִׂיתָ כָּל-מְלֹאכְתְּךָ. ט וַיּוֹם, הַשְּׁבִיעִי--
שַׁבָּת, לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: לֹא-תַעֲשֶׂה כָל-מְלֹאכָה אַתָּה
וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ, עֲבָדְךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתְּךָ, וְגֵרְךָ, אֲשֶׁר
בִּשְׁעָרֶיךָ. י כִּי שֵׁשֶׁת-יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת-הַשָּׁמַיִם
וְאֶת-הָאָרֶץ, אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם, וַיָּנַח,
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי; עַל-כֵּן, בֵּרַךְ יְהוָה אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת--
וַיְקַדְּשֵׁהוּ. {ס}

יא כִּבֹּד אֶת-אָבִיךָ, וְאֶת-אִמְךָ--לְמַעַן, יֵאָרְכוֹן
יָמֶיךָ, עַל הָאָדָמָה, אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ.
{ס} יב לא תִרְצַח, {ס} לא תִנְאַף; {ס} לא
תִּגְנֹב, {ס} לא-תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עַד שִׁקְר. {ס}
יג לא תַחְמֹד, בֵּית רֵעֶךָ; {ס} לא-תַחְמֹד אִשְׁת
רֵעֶךָ, וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ, וְכָל, אֲשֶׁר
לְרֵעֶךָ. {פ}

יד וְכָל-הָעַם רְאִים אֶת-הַקּוֹלֹת וְאֶת-
הַלְפִידִם, וְאֶת קוֹל הַשֹּׁפָר, וְאֶת-הַהָר,
עָשׂוּ; וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנָּעוּ, וַיַּעֲמִדוּ מֵרָחֵק.

טו וַיֹּאמְרוּ, אֶל-מֹשֶׁה, דַּבֵּר-אַתָּה

עִמָּנוּ, וְנִשְׁמָעָה; וְאַל-יְדַבֵּר עִמָּנוּ

אֱלֹהִים, פֶּן-נָמוּת. טז וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶל-הָעָם, אֵל-תִּירָאוּ, כִּי לְבַעֲבוֹר נִסּוֹת

אֶתְכֶם, בָּא הָאֱלֹהִים; וּבַעֲבוֹר, תִּהְיֶה

יְרֵאתוֹ עַל-פְּנִיכֶם--לְבַלְתִּי תַחֲטְאוּ.

יז וַיַּעֲמֵד הָעָם, מֵרָחֵק; וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ

אֶל-הָעֶרְפֶּל, אֲשֶׁר-שָׁם הָאֱלֹהִים. {ס}